

تعداد خانواده‌های شکل گرفته در ایران روبه افزایش است

براساس آمارهای جمعیتی، تعداد خانواده‌های شکل گرفته در ایران روبه افزایش است، به‌گونه‌ای که در سال ۱۳۹۰، ۲۰ میلیون خانواده در کشور وجود داشته است که این رقم در سال ۱۳۹۵ به ۲۲ میلیون خانواده رسیده و پیش‌بینی‌های صورت گرفته نشان می‌دهد که در حال حاضر بالغ بر ۲۵ میلیون خانواده در کشور داشته باشیم.

به گزارش «مادران و دختران»؛ شهلا کاظمی‌پور، جمعیت‌شناس در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به تفاوت مفهوم «[خانواده](#)» و «خانوار»، اظهار کرد: خانوار عبارت از کسانی است که در یک خانه زندگی می‌کنند و با هم هم‌خرج هستند اما خانواده به نوع خاصی از خانوار گفته می‌شود که اساس تشکیل آن ازدواج است و تا زمانی هم که یک زوج با هم زندگی می‌کنند، خانواده آنها پابرجاست، اما به محض اینکه یکی از زوجین به دلیل فوت، طلاق یا مهاجرت در خانواده حضور نداشته باشد، آن خانواده از همه گسیخته خواهد شد.

وی با اشاره به آمارهای موجود از تعداد خانواده و خانوار موجود در کشور، یادآور شد: بررسی تعداد خانوار بیانگر این است که در سال ۱۳۹۵، ۲۴ میلیون خانوار در کشور وجود داشته که از این تعداد ۲۲ میلیون آنها خانواده بودند. در حال حاضر نیز براساس پیش‌بینی‌های صورت گرفته ۲۷ میلیون خانوار در کشور داریم که ۲۵ میلیون آنها خانواده هستند؛ به عبارتی تعداد خانواده در ایران رو به افزایش است.

بنابر اظهارات این جمعیت‌شناس، اما از گذشته‌های دور میانگین بعد خانوار در سال‌های اول انقلاب ۵.۵ نفر بود که در سال ۱۳۹۵ این رقم به ۳.۳ نفر رسیده است.

کاظمی‌پور با اشاره به تحولات ایجاد شده در خانواده‌ها خاطرنشان کرد: در گذشته خانواده‌ها پرجمعیت بوده‌اند، اما در حال حاضر با کاهش تعداد فرزندان، میانگین بعد خانوار نیز کاهش یافته است. بسیاری از افراد کاهش میانگین بعد خانوار را تضعیف خانواده تلقی می‌کنند، در صورتی که اینگونه نیست، چراکه کمیت دال بر کیفیت نیست، بلکه کاهش تعداد فرزندان خانواده‌ها هم به دلیل توجه به

کیفیت فرزند از سوی والدین صورت گرفته و هم به دلیل کم بودن فرزند، والدین سعی می‌کنند امکانات بیشتری برای فرزندان خود فراهم کنند.

این جمعیت‌شناس اما، تحولات اجتماعی و تغییر بعد خانوار را مربوط به اوایل دهه ۷۰ که سیر باروری در آن دوران کاهش یافته، اعلام کرد و گفت: از دهه ۷۰ سیر باروری کاهش یافت. هرچند که کاهش باروری در ایران از دهه ۵۰ شروع شد و برای مقطعی این روند کاهش متوقف شد، اما مجدداً از دهه ۷۰ این روند کاهش ادامه یافت که این موضوع عمدتاً ناشی از شاخص‌های توسعه مانند گسترش شهرنشینی، توسعه امکانات رفاهی و توسعه وسایل ارتباط جمعی است.

وی بیان کرد: عوامل مذکور موجب شده که خانواده‌ها به کیفیت زندگی خودشان توجه کنند. از سوی دیگر نیز بررسی سهم دانشجویان در آموزش عالی و فارغ‌التحصیلان آموزش عالی نشان می‌دهد که توجه جامعه به افزایش دانش و آگاهی رو به افزایش بوده و خانواده‌ها در تحصیل و پیشرفت فرزندان دغدغه دارند.